

han ikke kan faae disse Alderstillæg uden i et vist Forhold til denne Tjenesteaalder, og saaledes, at den hele Sum af disse Tjenesteaalderstillæg, som gives i disse forskjellige Classer, ikke maa overskride en vis Sum. Jeg troer, at indenfor disse Begrænsninger vil Fordelingen ingen Vanffelighed have og ikke behøve nogen videre Lovudvikling; skulde Lovene udvikle alle saadanne smaa intercalerede, indførte Bestemmelser, saa vilde de blive meget vanffelige at give, og jeg troer ogsaa meget vanffelige at forstaae. Jeg troer derfor, at der ingen Vanffelighed er dert; de Vanffeligheder derimod, som Ministeren fremhævede, vare, om jeg mindes ret, af 3 Slags. Den første Vanffelighed fremsatte Ministeren derved, at han sagde: det er ikke bestemt, om det skal have været i kongelige Embeder, de have staaet iforveien, eller om de kun have tjent Staten. Jeg tillægger netop dette Fortjenesten herved, det er ganske rigtigt, og det har ikke været min Mening, at det kun skulde være dem, der have tjent Staten paa den formelle Maade, som der kræves ved Pensioneringen, thi her gaaer man ikke løs paa en Pensionering, man gaaer ud paa at belønne Fortjenester. Jeg antager nu naturligtvis ikke, at nogensomhelst Mand, der havde tjent Staten i underordnede Stillinger under Statens Tilsyn, kunde blive forfremmet til en Post af denne Art, naar han ikke havde en særdeles Fortjeneste, naar han ikke havde en Fortjeneste større end den, som alle de, der havde tjent som Embedsmænd i Staten, og som søgte tilslige med ham, havde. Det er altsaa et Middel, der her er givet til at belønne den Art Tjenester under Staten, som ikke kunne finde deres Belønning i den Embedsberettigelse, som er forudsat i Pensionloven; misbruger Regjeringen sin Ansættelsesmyndighed, ja, saa er det en af de Ulemper, som ikke kunne forebygges ved Loven, naar man skal lade Regjeringen have den fornødne Frihed og Indflydelse, men det kan man heller ikke forudsætte ved Loven, man forudsætter ved Lovgivningen en Regjering, som bruger sin Myndighed, og i Controllen, der ligger udenfor, seer man igjen Midlet til at forhindre Misbrug af denne Myndighed. Jeg troer derfor, at, hvad der her er blevet

fremhævet som en Feil ved Forslaget — netop er en af, dets gode Sider. Den anden Indvending, som Ministeren gjorde mod Forslaget, var dette lille Ord „vel“, som han syntes havde en stor Betydning. Jeg kan ikke nægte, at ogsaa jeg lægger en stor Betydning i dette „vel“, thi det er mig meget om at gjøre, at Regjeringen beholder en vis discretionair Myndighed, hvorved dens Indflydelse paa Embedsmændene ikke skal blive ringe; det at kunne sige til en Mand, som trænger paa og forlanger et Alderstillæg: Nei, Du har ikke tjent vel, og det at kaste Bevissbyrden for dette „vel“ over paa ham selv, anseer jeg for ganske nyttigt. Jeg indrømmer meget gerne, at der i enkelte Tilfælde ved denne Leilighed kan fremtræde Uret og Ubillighed, men, naar det gjælder om Statens Tjeneste, saa maa der heller enkelte Gange kunne indtræde Ubillighed, naar derved forøvrigt Statstjenesten i det Hele taget undgaaer at blive slap, og naar Overbestyrelsen derved beholder en afgjort Indflydelse paa den dygtige Tjenesteydelse, end at det Modsatte maa finde Sted. Man maa i alle Bestemmelser af den Art ikke oversee det, som er Statens Interesse, for at stille sig alene paa de enkelte Personers Standpunkt, man maa forsvare dem, men man maa ikke give Lov for deres Skyld og derved berøve Staten en saa vigtig Grad af dens Indflydelse som den, den faaer ved at slike Belønninger, slike Tillæg kunne holdes tilbage, naar man ikke troer, de ere fortjente. Hvad den tredje Indvending fra Finansministeren angaaer, da kan jeg ikke nægte, at det næsten gjorde mig ondt, at den skulde komme frem, thi jeg syntes, at den vedrørte en Ting, der i sig selv var saare ringe, naar forøvrigt Principet var godt. Den ærede Finansminister sagde: det vil blive et meget besværligt Bogholderi med disse samtlige Amtsforvaltere, for at faae at vide, hvorledes det hænger sammen med deres Tjenestetid, man skal jo formentlig føre Bog over deres Tjenestetid. Jeg kan nu ikke nægte, at jeg troede, der allerede blev ført en Bog over Embedsmændenes Tjensteydelse og Tjenestetid, og dersom det ikke skeer nu, saa var det vist usseligt, om det skeete for Fremtiden; det er ikke vanffeligt, jeg har seet